

[A. M. Hansen.] næsten 18 000 Medlemmer blev udelukket, kan det ikke andet end virke alarmerende, og naar der her i Rigsdagen sidder et Udvalg, der arbejder paa Gennemførelsen af den nye Sygekasseordning i Forbindelse med de andre sociale Forslag, som Lovforslaget om Folkeforsikring indeholder, synes jeg, det er saare naturligt, at man gør et Forsøg paa at standse Medlemsudelukkelsen, indtil vi ser, hvad Lovforslaget om Folkeforsikring kan blive til. Det er ikke ukendt — det kom jo ogsaa frem nu fra det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødts Side —, at der er en Tendens til at sætte Indtægtsgrænsen noget op, og tænker man sig den Mulighed, at Rigsdagen enedes om at sætte Grænsen noget højere, saa vilde det alene af den Grund være unaturligt i Aar at lukke de Medlemmer ude, som efter en Lovbestemmelse vedtaget næste Aar vilde kunne være forblevet i Sygekasserne.

Jeg skal ikke komme ind paa de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen fremsatte om, hvad der var den egentlige Aarsag til Lovforslagets Fremkomst, men naar det ærede Medlem hævdede, at hvad der var rigtigt i 1892, behøvede ikke at være rigtigt i 1930, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem kunde have ladet være med at tage saa stort et Spring i Aarstallene, thi det, der blev vedtaget som Sygekasselov i 1892, har det ærede Medlems Parti jo godkendt op igennem Aarene. Maaske med Undtagelse af et lille Skridt til Siden i 1915 har det ærede Medlems Parti staaet sammen med de andre Partier om den Praksis, som blev gennemført ved Sygekasseloven af 1892, den Praksis, at Arbejderne med deres usikre Indtægter vilde i Almindelighed blive betragtet som ubemidlede Medlemmer, hvis de da ikke havde særskilte Indtægter eller Formue udenfor deres egentlige Arbejdsindtægt. Naar derfor det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen taler om, at man i 1930 ikke behøver at anerkende det, man i 1892 gik med til, saa er det jo slet ikke det rigtige Billede af Forholdet. Nej, saa sent som i 1921 blev der under Venstres Regering gennemført et Forslag til Ændring i Sygekasseloven, et Forslag, hvori der ikke var Skygge af Ændring af den mangeaarige Praksis; ja helt op til 1927 har man indenfor Venstrepartiet ikke tænkt paa at ændre ved dette Forhold, end ikke da den daværende Sundhedsminister Rubow forelagde sit saakaldte Nedsæringsforslag angaaende Sygekasserne, end ikke den Gang var der en Bestemmelse om Ændring af

dette Forhold. Det var noget, der først kom til under Udvalgsarbejdet i 1927. Det forekommer mig derfor mærkeligt, at det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen vil staa her og sige, at det, der sker, er blot, at man ikke i 1930 anerkender som rigtigt det, der var rigtigt i 1892. Det ærede Medlem maatte hellere sige, naar Sandheden skulde siges, at indtil 1927, altsaa i 35 Aar, har Partiet Venstre staaet ganske paa det samme Standpunkt, som Socialdemokratiet og det radikale Venstre staaar paa her i Dag, med Hensyn til ubemidlede Personers Optagelse i Sygekasserne. Først fra det Øjeblik, 1927, er Venstre veget. Men at Venstre er veget bort fra en Linie, behøver ikke at være et Bevis paa, at Linien er forkert.

Naar det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen vil give det Udseende af, at Vedtagelse af det foreliggende Lovforslag vil medføre, at i Fremtiden kan Medlemmer med en Indtægt paa 8 000 Kr. og en Formue paa 40 000—50 000 Kr. fremdeles blive staaende som ubemidlede Medlemmer, saa har det jo ikke noget som helst med Virkeligheden at gøre. Jeg vil derfor mene, at der er ingen Grund til at skyde med Kanoner paa dette lille Lovforslag. Det er jo saadan — det vil jeg ogsaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt —, at selv om man vil stille alle de ubemidlede Medlemmer lige, er der et Usikkerhedsmoment for den løse Arbejder, der kun har sine Hænders Gerning at leve af. Der er større Usikkerhedsmoment for ham end for nogen som helst anden — jeg ved godt, at Usikkerhedsmomentet maa man ogsaa regne med i alle andre frie Erhverv, saavel hos Landmanden som hos Haandværkeren og den handlende. Jeg har heller ikke noget imod, at vi i den fremtidige Sygekasselovgivning tager stærkere Hensyn til dette Usikkerhedsmoment hos de andre Samfundsklasser, end man hidtil har gjort, men at det, der her foreslaas, at vende tilbage til den 35 Aar gamle Praksis, skulde betyde en stor Uretfærdighed mod de andre Samfundsklasser i vort Folk, kan jeg ikke indse.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt sagde ligeledes, at Indførelsen af denne Bestemmelse vilde skabe en privilegeret Arbejderklasse. Jeg kan ikke indse, at Arbejderklassens Stilling bliver anderledes, end den har været fra 1892 til 1927, og jeg tror dog ikke, at selv det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt vil kalde det en privilegeret Stilling.

Saa kom det ærede Medlem med en almindelig Teori om, hvordan han tænkte